

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică

Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Izvoare de venit

A vorbi azi despre izvoare de venit, poate părea multora fără nici un folos. N'avem ce face nici cu izvoarele de venit pe care le avem azi, pentru ce să mai umblăm după altele? Avem grâu, avem secară, orz și ovăș, și nu le putem vinde, sau trebuie să le vindem sub prețul ce ne ține pe noi. Avem fructe: mere, pere, nuci, și nu avem cui le vinde. Avem vin, și-l dăm pe nimic. Avem vite de întrecut, și le purtăm dejaba pela toate târgurile.

Pentru ce am mai căuta alte izvoare de venit? Nu cetim noi, că chiar țări mari ca America, și popoare luminate, au hotărât să împuțineze izvoarele de venit, de pildă să sămene mai puțin grâu, decât au semănat în trecut?

Întrebările își au rostul lor pentru ziua de azi. Nu trebuie să uităm însă, că starea și împrejurările de azi sunt *nefirești*, și că nu vor putea să țină încă multă vreme.

Războiul și anii dinții după război ne-au obișnuit cu bani mulți, cu prețuri mari la orice vânzare. Pentru păstrarea, cel puțin în parte, a acestor prețuri mari, se zbate azi toată lumea în atâtea încercări și memororii. — Dar această situație nu va ține în veci, pentru că nu poate să țină.

Lucru firesc și sănătos, în toate vremile, este ca munca ce o faci să ți-se plătească, să-ți iasă cheltuelile și să ai și un câștig cinstit. Până când nu se va restatornici acest adevăr, lumea întregă rămâne betșagă. Iar bolnavă mereu nu poate trăi.

Pe lângă oricâte frământări și prăbușiri, popoarele lumii trebuie să ajungă din nou să poată respira. Să poată munci cu încredere și în liniște. Și nime nu poate munci în liniște și cu încredere, dacă nu va fi sigur și se va convinge că: munea sa îi va da traiul de toate zilele și pe deasupra un câștig; că în caz de lipsă, pentru a-și desvolta întreprinderea sau economia, are de unde lua capital împrumut; că datoria pe care o face, are putința să o și replătească.

Viața economică, comercială și industrială, numai pe lângă astfel de condiții este cu putință. Și fiindcă din aceste trei ramuri de lucrări trăiește lumea întregă, e cu neputință să nu treacă, într'un chip sau altul, criza de azi, și să ajungem la siguranța muncii și a câștigului.

Astfel că omul cuminte se poate gândi depe acum la nouă izvoare de venit, aflându-l pregătit vremea revenirii la traiul, munea și câștigul din vremi așezate, de pace.

Cu acest prilej am dori să atragem atenția sâtenilor noștri, mai ales asupra unui izvor de venit, care și azi nu-și desminte

numele, și care va fi foarte mult folositor în viitor, și anume: *albinăritul*.

Pământul țării noastre, cunoscut în vechime sub numele de Dacia, era vestit pentru cultivarea albinelor. Mierea dela noi ajungea până în Grecia și în toate orașele grecești depe malul Mării Negre, ba chiar a Mării Mediterane. Tot asemenea era vestită și scara dela noi. Azi sunt regiuni, din cari stupăritul străvechiu a pierit cu totul. Sunt sate, în care doi-trei români dacă mai țin albine. Și foarte puține sunt regiunile, în cari stupăritul poate fi socotit izvor de venit.

Dar zahărul, ca aliment, ca hrană, e tot mai prețuit în ziua de azi, și va fi mai prețuit în viitor. Fabricoilor de zahăr le merge foarte bine și în criza de azi. Mierea, care e superioară zahărului ca valoare de nutriție, va fi totdeauna un articol cu preț, tot mai căutat.

Deși nu mai avem fânșatele nesfârșite de altă dată, când populația țării era mică, pe pământul României cresc încă destule flori și păduri, pentru a se putea desvolta cel mai înfloritor stupărit.

Dela Secțiile „Astrei”

O șezătoare culturală

Elevii clasei a VII-a a Școlii Normale din Blaj, au reluat frumosul obicei de-a aranja șezători culturale la sate.

Astfel, în ziua de 19 Noembrie, ora 3 p. m., au aranjat o frumoasă ședință culturală în comuna Veza jud. Târnava-Mică cu un program foarte bogat.

Di prof. Victor Oros, a vorbit despre „Ameliorarea crizei economice”, iar un coleg a ținut o conferință despre „Portul național”.

S'au jucat două piese: „Nevasta mea, fie ingerii cu ea” și „Țiganul fruntaș”. Au urmat apoi numeroase recitări și cântece cu vocea și violina.

Mulțumim foarte mult pe această cale tuturor celor ce ne-au dat tot sprijinul. (M. D.)

S'a jertfit pentru copiii săi. În comuna Lipovac din Jugoslavia a izbucnit un puternic foc, la locuința unui țăran care atunci se afla la lucrul câmpului. Inapoiindu-se acasă și găsiind locuința sa în flăcări, țăranul a trecut prin flăcări și și-a scăpat de moarte pe cei trei copii mici al săi cari se aflau în casă. Țăranul și-a scăpat copiii, dar el însuși a murit pe urma rănilor câștigate.

Luminatul praznic din Jichișul de jos, jud. Someș

Prilej de luminat și înălțător praznic a fost, pentru întreg ținutul Dejului, consacrarea măreței bisericii din Jichișul de jos eparhia de Cluj-Gherla. Actul consacrării l-a săvârșit, în Dumineca trecută, cu deosebită solemnitate, P. S. Sa Episcopul Iuliu Hossu al Clujului, în săbör de 14 preoști.

Pomposul lăcaș de închinăciune a răsărit și aici, din dragostea și spiritul de jertfă a celor 130 familii câte numără comuna; mai ales din hărnicia și frățeasca împreună lucrare a poporului credincios, cu vredniciei ei conducători, în frunte cu zelosul preot Emil Poruț. Pentru împodobirea cu deosebit gust a bisericii, îi revine meritul și multă laudă „Reuniunii Mariane” prezidată de venerabila dnă Agneta Cherebeșiu.

P. S. Sa a sosit în comună însoțit de păr canonic Dionisie Vaida, de prof. de teologie E. Lemenyl și S. Popa, trecând prin ploale de flori, trei falnice porți triumfale și sentimente de sinceră dragoste filască, tălmăcite așa de frumos în cele opt discursuri de bun sosit, rostite de: dd. A. Bărbos primpretor, Pavel Sabo notar, păr. Emil Poruțiu, Ioan Leac inv. dir., dna Agneta Cherebeșiu, dșoarele Zoe Poruțiu, Maria Mugar și eleva Ana Miron într'o minunată poezie ocazională.

În cadrele liturghiei arhieresti s'a continuat actul târnosirii, început în preseară, s'au făcut multe cuminecări și au fost ridicați la treapta preoșiei diaconii: Simion Aciu, Victor Coșbuc și Ioan Pop. La sfârșitul liturghiei P. S. Sa eșind în curtea bisericii a rostit mulțimilor — peste 400 — o foarte impresionantă și instructivă cuvântare, mișcând și primenind toate sufletele, setoase de înalte învățături creștinești.

La recepțiile ce au urmat la casa parohială P. S. Sa a avut părințești îndrumări și sfaturi pentru: curatorat, preoșime, școală, primărie și reuniunea femellor cari și-au prezintat omagiile.

Masa comună a decurs fără toasturi și în atmosfera fericită, isvorită din măreția cu care s'a desfășurat acest praznic al bucuriei. La sfârșitul mesei P. S. Sa a avut cuvinte de laudă pentru toți, cari au contribuit la săvârșirea măreței opere, în special pentru conducătorii comunei, cari pentru înfăptuirea unui ideal sfânt, dându-și mâna frățească, au conlucrat în cea mai perfectă armonie. Cei prezenți au răspuns cu cea mai caldă manifestare de dragoste pentru Arhierul care, cu sufletul copleșit de cele mai alese mângăeri, s'a reținut la reședință. (sp.)

„Poruncile le știi?”

Aceasta este întrebarea pe care a pus-o Domnul nostru Isus Hristos, în evanghelia XIII. după Înălțarea sfintei Cruci (Luca 18, 18—27), domnului care venise la dânsul. Întrebarea aceasta ar trebui să ni-o punem și noi, tot mereu, mai ales în zilele noastre, când oamenii nu numai că nu știu poruncile, dumnezeiești și bisericesti dar nici la ținerea lor nu se gândesc. Cei mai mulți oameni sunt adevărați astăzi de părerea că totul ne este îngăduit, că putem face ceea ce voim, nimenea nu ne poate porunci, mai ales în privința morală.

Păreră aceasta însă este cât se poate de primejdioasă și este potrivnică sfintei Scripturi. Căci iată ce spune sf. apostol Pavel la I. Corinteni 6, 9—11: »Au nu știți că nedreptii împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni? Nu vă înșelați: nici curvarii, nici slujitorii idolilor, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomiiții, nici turii, nici lacomii, nici bețivii, nici ocărtorii, nici răpitorii împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni. Așadară Dumnezeu ține seamă de anumite legi, pe cari dacă nu le țin oamenii, nu pot deveni cetățeni ai raiului. Prin urmare trebuie să ținem poruncile.

Aceasta ni-o spune și mintea și pătașia, pentru că nu există om cu scaun la cap, care să poată spune, că lui nu-i poruncește nimenea. Nici unul dintre noi nu s'a făcut el pe sine, ci este făcut de cineva, căruia îi mulțumim viața și sănă-

tatea. Nu este în puterea noastră, a fi ori a nu fi, a fi mic ori a fi mare, a fi cuminte ori prost, a-și putea folosi toate membrele ori a nu le putea folosi. Toate acestea nu le avem dela oameni, ci dela o putere mai mare, care ne poartă de grijă. Tot asemenea nu putem adăuga vieții noastre nici barămi un singur minut, ci trebuie să mergem în lumea cealaltă când suntem chemați. Așadară omul este supus unei voințe mai înalte, care hotărăște asupra vieții și a sorții sale. Escrisă în firea oamenilor legea care le spune, ce trebuie să facă și ce nu trebuie să facă. Și chiar de aceea și are omul remușcări de ale conștiinței, ori de câte ori calcă legea, și tot de aceea se și nizește omul de omenie să împace pe cel vătămat, pentru că altfel nu-l lasă în pace conștiința.

Dacă legile și poruncile n'ar avea nici o îndreptățire, cu ce drept ar pretinde oamenii dela semenii săi, ca să se supună anumitor legi? Ori, săfătoșii cari susțin, că n'avem lipsă de nici o lege, dela copiii și servitorii lor nu pretind oare ca să se țină de anumite reguli și să le țină poruncile? Necredincioșii francezi din veacul XVIII. spuneau că nu este Dumnezeu nici porunci. Necredincioșii zilelor noastre sunt și ei tot de aceeaș părere, o spun însă cu alte cuvinte, mai pe domnie. Noi însă susținem, sus și tare, că

omul are lipsă de legi și de anumite îngrădiri, altfel s'ar prăpădi,

pentru că firea omenească este stricată, în urma păcatului strămoșesc, mintea îi este întunecată, iară voința înclinată spre rele. De aceea se și fac atâtea fărădelegi în zilele noastre, mai ales că oamenii nu umblă să-și ultoiască firea stricată prin sfintele sacramente, nici să-și lumineze mintea prin împărtășirea cât mai deasă, nici să-și întărească voința prin o gimnastică a voinții.

Omul lăsat liber să facă ceea ce voiește devine din zi în zi tot mai dobitoc,

asa că pe urmă ajunge mult mai pe jos decât dobitoacele. Urmările sunt însă cât se poate de proaste, pentru că omul animal se prăpădește și moare mult mai iute decât omul om, așa că la sfârșitul vieții trebuie să recunoască cumcă fără legi și fără porunci s'ar prăpădi, în timpul cel mai scurt, întreg neamul omenesc.

Fără de legi și porunci nici n'am putea trăi. Copiii n'ar asculta de părinți, n'ar fi în lume nici o teamă de autorități, n'ar exista siguranță a vieții, a cinstei, a averii. Dacă nu am avea o putere peste noi. am minți, fura, înșela, răpi și omorî în dragă voie, atâta vreme cât am rămânea nedescoperiți. Iar dacă n'am avea peste noi decât numai poliția, ar fi vai și amar de capul nostru, n'am avea nici o clipită siguranță a vieții.

Fără de lege nu poate exista nici familia, nici societatea, nici statul. Aceasta a spus-o, înainte cu peste două mii de ani, însuși marele filozof grec Platon și acelaș lucru îl spun și înțelepții de astăzi. Dacă n'am avea teamă de Dumnezeu și de lumea cealaltă, cel mai tare l-ar sugruma pe cel mai slab, cei cu bani mulți ni-ar nimici cu desăvârșire pe cei săraci. Ce s'ar întâmpla însă, mai ales, în ceea ce privește porunca a șasa dumnezească? Tineretul s'ar strica cu desăvârșire, familiile s'ar descompune, iară căsătoriile s'ar deslega tot la câte o săptămână-două. Și așa, că știm că este Dumnezeu, care va răsplăti fieștecăruia după faptele lui, avem, în unele părți ale țării, așanumitele căsătorii de probă, când feciorul duce fata acasă, trăiește cu ea în nelegiuire, iară dacă numai ceva nu i-se pare, îi dă drumul. Tot din cauza necredinții avem și sistemul de unu și cel mult doi sau trei copii, precum și acela de a-și omorî femeile cele fără Dumnezeu feții încă în pântec. Las' că Dumnezeu nu doarme și, de cele mai multe ori, pedepsește într'un mod îngrozitor pe cei care calcă porunca a șasa.

Dacă n'am avea legi omenești, și mai

Foița „UNIRII POPORULUI”

Țara mea

*Acolo unde s' nălți stejari,
Și cât stejarii nălți îmi cresc
Flăcăi cu piepturile tari,
Ce moartea-n față o privesc;*

*Acolo, unde s' stânci și munți,
Și ca și munții nu clinesc
Voinicii cei cu peri cărunți,
In dor de țară strămoșesc,*

*Acolo, unde-i cer senin,
Și ca seninul cer s'ambesc
Femei ce poartă la' lor sân,
Copii, ce pentru lupte cresc,*

*Acolo, este țara mea
Și neamul meu cel vitejesc
Acolo eu să mor aș vrea
Acolo vreau eu să trăiesc;*

*Acolo, unde întâlnești,
Cât ține țara'n lung și lat,
Bătrâne arme vitejești
Și osul celor ce-au luptat;*

*Și unde vezi mii de morminte,
Sub cari adânc s'au îngropat*

*Mulțime de oștiri dușmane,
Ce cu rob'ie ne-au cercat;*

*Și unde dorul de moșie
Întotdeauna drept a stat,
Și bărbăteasca vitejie
A'mpodobit orice bărbat.*

*Acolo este țara mea
Și neamul meu cel vitejesc
Acolo eu să mor aș vrea,
Acolo vreau eu să trăiesc!*

Ioan Nențescu

Sfintească-se numele Tău

Badea Nicolae din Curmătură avea obiceiul, să încarce carul totdeauna peste măsură, să injure și să bată boulenii. El se certa adesea cu vecinii. Iadată îi injura, și pe cine îi da mâna, îl și bătea. Inzădar îi zicea lui învătătorul sau preotul satului, că el prin vorbe și prin faptele lui necinstește numele lui Dumnezeu în loc să-l sfintească, cum se roagă în fiecare zi, în *Tatăl nostru*.

Era pe vremea căratului. Badea Nicolae încease iarăși odată carul cu fân, de scărțăiau și trozneau roatele. Și boulenii abia mișcau carul din loc.

Nenorocirea lui Badea Nicolae de astădată fu, că avea să treacă cu carul și prin vadul unei gârle. La celalalt mal carul se în-

glodă cu boi cu tot. Badea Nicolae începuse să dea în boi și să strige cât îl lua gura. În loc să fi cerut ajutorul lui Dumnezeu cu vorbe frumoase, el injura și bătea bietele dobitoace de-ți era mai mare mila de ele. Dar de gâbat Carul și boii nu se mișcau din loc.

Atunci iată că trece pe acolo, din întâmplare, badea Vasile, omul cel mai domol și mai de treabă din sat.

— De ce bați boii, vere Nicolae? Ce răonești ca un nebun? Ce injuri? Nu-ți aduci aminte, că astă-dimineață când ai zis *Tatăl nostru*, te-ai rugat și *Sfintească-se numele Tău*? Nu te temi de Dumnezeu, c'o să te potopească aici, cu vite cu tot?

— Ei așai! par'că Dumnezeu n'ar avea altă treabă decât să se înglodeze și. Dânsul aici cu mine! Hei lasă-mă în pace cu al' de Dumnezeu, bade Vasile! — și mai trage o injurătură urtă boilor.

— Taci din gură, păcătoșule, dacă nu știi decât să injuri! — Și par'că fu un făcut. Mănosul Nicolae, cum da tot târcoale pe lângă car, deodată dăte și el în nămol până în gât încât era cât peaci să se înnece.

Atunci Vasile se apropie de bouleni, îi mângâie bimior și începu să grăiască cu glas blând...

Apoi cu o sfântă cruce și cu un „Doamne ajută” plin de credință și cu capul gol, pus umărul la o roată dindărăt și începu să mule vorbească tot blând cu boulenii.

ales dumnezești, am și creaturile cele mai nenorocite ale lui Dumnezeu. Pretutindeni găsim adecă anumite legi după cari se nasc, cresc, se înmulțesc și se prăpădesc celelalte creaturi. Soarele, luna și stelele sunt supuse unor legi atât de stricte și de precise, încât astronomii pot socoti cu mii de ani înainte întunecimile de soare și de lună. Plantele toate sunt supuse unor legi tot pe atât de aspre, tot asemenea până și pietrele și nemărginitele ape și aerul. Numai omul să rămână fără de nici o lege, neîngrădit de nici un gard moral, având voie să facă ori ce-i poruncește firea sa cea stricată?

Să ferească Dumnezeu! De aceea să ne bucurăm din inimă, că există un Dumnezeu atotputernic și drept, care ne-a dat poruncile și care se îngrijește ca aceia, cari nu le țin, să fie aspru pedepsiți, atât în lumea aceasta, cât, mai ales, în lumea cealaltă. Oamenii cei mai fericiți au fost totdeauna aceia cari s'au supus poruncilor, iară dacă atâta lume este astăzi nenorocită, să credem că numai pentru aceea este așa, pentru că nu ține poruncile dumnezești.

Părintele Iuliu

Moartea de martir a unui preot în Albania. Regele Ahmed Zogu al Albaniei a început să persecute pe Albanezii catolici, în schimb însă le face pe voia celor de lege ortodoxă și mohamedană. Un preot catolic, cu numele Iuliu Gazulli, s'a împotrivit poruncilor nedrepte ale regelui, spunând că el mai bine trebuie să asculte de Dumnezeu decât de oameni. Pentru aceasta a fost dus în fața judecătoarei care l-a osândit la moarte prin spânzurătoare. Înainte de a-i vârî gâdele funia în grumaz, preotul a strigat: „Trălască Regele Hristos, trălască biserica catolică, trălască Papa, trălască Albania și toți Albanezii adevărați”. După două minute el a fost mort.

Un jubileu al Sașilor. La 10 Noemvrie s'au împlinit 450 ani dela nașterea lui Martin Luther, care a reformat biserica în apus, rupând dela biserica Romei aproape întreagă Germania. Ceice l-au urmat pe Luther se numesc lutherani, cum sunt Sașii noștri din Ardeal. Germanii au aranjat, în cinstea lui Luther, mari serbări naționale în întreagă Germania.

Bouleni smânciră carul... și-l scoaseră din nămol... Atunci cu un „Doamne mulțumescu-ți”, Vasile se întoarce spre Nicolae, care se sbătea în nămol și-i zise:

— Fie în rău, fie în bine, să ceri ajutorul lui Dumnezeu, cu vorbe cuvântoase. Numele lui să-l rostești cu evlavie, cu sfințenie și cu capul descoperit. Și vorbele să-ți fie cinștite, și faptele drepte!

Aceasta însemnează cuvintele: *Sințeașcă-se numele Tău, din Tatăl nostru.*

Apoi Vasile dete ajutor și lui Nicolae, care, cu mare greu, mai mort și plin de moroiu, ieși din nămol cu un „Doamne iartă mă! Doamne mulțumescu-ți!”

Mulțami apoi lui Vasile și plecă, pe gânduri acasă...

De atunci badea Nicolae părăsi răul obiceiului de a se certa, a injura și a bate pe cineva.

Cu vorba și cu faptele ei sfințea numele lui Dumnezeu, cum cerea în toată ziua în *Tatăl nostru.*

V. GR. BORGOVAN

Ce este mai nou în politică

Se apropie alegerile — Se depun pretutindeni listele de candidați pentru parlament — Partidele politice se pregătesc de luptă — Noul guvern a introdus prin județe pe prefecții săi — O nouă conducere la național-țărăniști

Cu numirea noului guvern țara noastră stă în fața alegerilor de deputați și senatori. Vechiul parlament a fost dizolvat, adică trimis la vatră și alegătorii vor fi chemați din nou în fața lădițelor de votare, ca să arete în cine își pun încrederea să-i reprezinte în noul stat al țării. Alegerile se vor desfășura în luna viitoare, între 20—28 Decembrie, iar parlamentul nou ales se va deschide îndată după Bobotează.

Oa totdeauna în asemenea împrejurări, partidele politice se găesc în mare fortoteală. Toate își pregătesc din greu listele de candidați și se prezintă cu ele la președinții tribunalelor, spre a fi depuse după lege.

Alcătuirea listelor nu este un lucru tocmai ușor. Pețitori pentru scaunele de deputați și senatori se găesc totdeauna foarte ușor și mulți. Iar șefii de partide au multă bătaie de cap cu cernerea noulor candidați.

Pe urmă este o altă grea încercare: cine să răzbească mai întâi cu listele sale în fața președinților de prin județe, ca să capete locurile dintâi pe coalele de votare. Căci s'a văzut la alegerile din trecut, că pecețile cad mai ușor pe toaia cea dintâi și, cine s'a trezit mai de dimineață, mai mult dobândește. Asta arată, că sunt foarte mulți alegători pe cari li încercă semnele celea multe și bat ștampila unde le vine mai la îndemână, la cap de coală.

La depunerea de-acum a listelor s'a și întâmplat că oamenii feluritelor partide s'au luat de guler pe coridoarele tribunalelor, înbutușindu-se rău care să pună mâna pe locul întâi de coală.

În județul Târnava-Mică, la tribunalul din Dumbrăveni, cică de cum a fost numit noul guvern, electorii alor două partide, a Lupiștilor și Georgiștilor, acolo și-au făcut veacul, ziua-noaptea, lângă ușa președințelii de tribunal.

Dealtfel, în județul nostru, am aflat că au depus liste Liberalii, cari vreau să aleagă, la cameră pe dd. Gheorghe Cipăianu, ministru al agriculturii, Dr. Emil Folea, avocat în Dicioșanmărtin, Aurel Muth proprietar în Iernut și Dr. George Sărândan medic în Blaj. Pentru senat candidază pe dd. Eugen Muntean profesor în Dumbrăveni și Gheorghe Oprean protopop ortodox în Dicioșanmărtin.

Național-țărăniștii din acest județ au hotărât să puie cap de listă pe d. Dr. Ioan Coltor fost deputat și fost ministru, iar la senat pe dd. Dr. Victor Macaveiu și Dr. Ioan Bianu, foști senatori. Listele acestea firește se vor întregi la timpul său și cu ceialți candidați cari mai trebuiesc.

Liste vor mai depune, ori au și depus, Georgiștii (liberalii d-lui G. Brătianu), Lupiștii și poate Ungurii și Sașii. Despre aceștia din urmă, până acum n'am aflat cum vor intra în alegeri și cu cine.

Pe țară, se pregătește să dea luptă mare partidul agrar al d-lui Octavian Goga, care este foarte supărat pe d. Duca. Se mișcă și Averescenii, Iunianii, Țărăniștii Radicali, Uniunea-Agrară, Garda de fier, Socialiștii și alții. Vor fi și de data asta candidați cu duimul. Impotriva guvernului mai cu foc vor lupta Național-țărăniștii, apoi Georgiștii și oamenii d-lui Goga cari dela început arată mare vrăjmășie guvernului.

Față cu atâtea liste și atâția candidați, de dorit este numai să se încunjure turburările, sfecșile, certele dușmănoase, bătăile și alte asemenea, cari pot da naștere la lucruri slabe și rele. Politica nu trebuie făcută cu pumnii și cu ciomagul, ci cu tăria convingerii și cu buna rânduială.

*

Îndată după numirea noului guvern au fost făcute și numirile de prefecți prin județe, cari au și fost introduși la locurile lor. La Târnava Mică a fost numit prefect d. Simion Gizdavu profesor, carea fost introdus în ziua de Duminecă 19 Noemvrie, în reședința de județ dela Blaj. La introducerea a fost de față d. ministru Gheorghe Cipăianu primit la gară cu mare pompă și sărbătorit cu înșuflețire de partizani. După introducerea noului prefect s'a dat o masă la hotelul »Univers«, unde s'au ținut numeroase cuvântări. Și la primăria din Blaj s'a făcut o schimbare de conducere, fiind încredințat cu primăria d. Grigorie Pădurean, având ea ajutor pe d. Ioan Costea.

*

În partidul Național-Țărănist, când scriem noi acestea șire, este în curgere o nouă alegere de președinte, în locul d-lui Alexandru Vaida-Voevod care și-a dat mulțămirea. În ziua de Marți 21 Noemvrie, fruntașii partidului au ținut o adunare la București, unde au fost de față și foștii parlamentari, precum și d. Iuliu Maniu, chemat anume dela Bădăcini, ca prin sfaturile sale și prin marea autoritate pe care o are, să limpezească mai curând cărările de urmat în luptele politice ce se apropie.

Parlamentarii din Ardeal ai trecutei guvernări, au ținut mai înainte cu câteva zile o consfătuire la Oluj, unde au cerut ca d. Maniu să fie iarăș președintele și conducătorul partidului, ca singurul șef de care ar asculta toți și ar putea să facă o unire strânsă în rândurile partidului. S'a mai cerut la Cluj ca unii dintre vechii conducători și fruntași, cari s'au făcut vinovați

cu ceva față de ascultarea și disciplina partidului, să se dea la o parte și să fie aleși în rândurile dintâi oameni mai tineri.

În adunarea dela București d. Iuliu Maniu a rugat pe fruntași să țină una și să se însire în jurul d-lui Mihalache ca șef și președinte, căruia și d. Maniu îi va da tot sprijinul său, fiind hotărât să lupte alături de toți soldații credincioși ai partidului. Precum se vede până în clipa de față, noul președinte al partidului Național-Tărănesc va fi d. Mihalache, lângă care va sta ca sfătuitor d. Iuliu Maniu, împreună cu toți fruntașii.

Mari furturi la minele de aur

Comuna Almașul-mare, din apropierea Zlatnei j. Alba, de vre-o 3—4 ani a devenit un puternic centru minier. Se lucrează în vre-o 9 mine de aur, scoțindu-se lunar cam 30—40 kgr. de aur, în valoare de aproape cinci milioane Lei.

La atâta bunătațe, nu-i mare mirare, că se găsec și de aceia cari fără de nieri o trudă vreau să se îmbogățescă într'o noapte!

Așa în vara anulului acestuia s'a dat lovitura la mina de aur a veteranului domn și proprietar vestit prin bunătațea inimii sale nobile și credinței nețărmurite în Dumnezeu, Iuliu V. Albini din Zlatna, fost senator, furându-i din șteampuri, aur în valoare de vre-o 200.000 Lei.

Dumnezeu bunul a ascultat și primit rugăciunile umilite ale bunilor proprietari DI I. V. Albini și doamna Elena, în peregrinajul la Roma, când Domniile Lor ocoleau Cetatea sfântă și vecinică a Sf. Petru, — acasă, posturile de jandarmi din Zlatna și Almașul-mare strângeau din puteri hoții de pe toate meleagurile lor. Autorul principal se spune că este Ion Dobârcau și Petru Stanciu zis și Truța din Criștor j. Humedoaara, în complice cu Ion Ardeu zis și Bita, cu Ștefan Iorza din comuna După-Piatra. Strânși cu ușa au mărturisit totul.

Alte două spargerii banditești au fost în ultimul timp la mina și șteampurile proprietarului Vasile Metegan notar în Almașul-mare, de unde au jefuit după plac aur și știufe (piatră imbibată cu aur natural) iarăși în valoare de vre-o 100.000 Lei. Grație jandarmeriei locale, care și-a făcut datoria cu vârf și îndesat, și aceștia au fost prinși. Pe lângă cei doi: I. Ardeu și Șt. Iorza dela mina dlui Albini, au mai fost prinși Alexandru Cosma și Ștefan Miheș zis Brutus, — care și ea soldat în concediu, în tovărășie cu ceilalți, au spart noaptea ușa la mină, pe paznic l-au pus sub armă, — iar ei au jefuit în dragă voce.

Acum toți sunt înaintați parchetului din Alba Iulia.

(Coresp. s. o.)

Un voac dela nașterea celulce a descoperit dinamita. La 21 Octomvrie 1833 s'a născut la Stockholm, capitala Suediei Alfred Nobel, care, devenind inginer, descoperi dinamita, materia aceea explosibilă care atâta bine și totdeodată atâta rău a făcut omenirei. Dându-și seama inginerul Alfred Nobel de răul pe care l-a făcut omenirei invenția sa și-a lăsat o mare parte a averii sale, nu mai puțin de 32 milioane Lei aur, adică cam 1 miliard și 200 milioane, universității din Stockholm, care împărțește în fiecare an, din camelele acestor bani, câte un premiu pentru celce s'a distins mai bine în fizică, chimie, medicină, literatură și pacea lumii. Inginerul Alfred Nobel a fost aflat în ziua de 10 Decemvrie 1896 mort în camera sa de lucru. El murise de o boală de inimă.

Regina cerului

Tie, dulce mamă, până când acolo departe mă vei îmbrățișa la dulcele-ți și iubitoru-ți piept.

A crezut că nu mai poate suferi. — Inima a durut-o într'atâta încât par'că toată tristețea lumii ar fi plâns într'ansa. A fost o noapte urâtă și întunecoasă. Norii, la fel unor ecarșafuri murdare de doliu, au acoperit întreagă bolta cerească, oprind stelele ca să mai privească spre pământ.

La ce să mai privească jos? Ca să-și piardă strălucirea în urma atâtor ticăloșii? Spre cine să privească jos? Spre poporul acela care a cioplit cruce învătătorului și binefăcătorului său? E bine ca și natura să jelească și să plângă asupra celorce s'au petrecut în Ierusalim.

A plâns cerul, picând ploaia deasă a lacrimilor sale, spre a spăla sângele cel mult ce s'a vărsat pe munte. — De ieri a plouat în continuu. — Ierusalimul era la fel unei case cu doliu, unde oamenii au fețe triste și par'că din ochii tuturor putem citi acel dureros: Jelim. În cursul nopții nu s'a oprit furtuna. Cerul s'a închis din fața oamenilor, — în restimpuri se aud de departe sunetele grozave ale descărcărilor electrice și din ce în ce devin tot mai dese și mai puternice trăsnetele, par'că ar fi un strigăt de urmărire în întunecimea nopții: Suflete grijiți! Grijiți!

Câmpul afară din oraș s'a aprins și a ars în niște flăcări ispititoare. Limbile de foc se ridică spre cer, luminând ferice cele trei cruci de pe muntele Golgota; cari la fel cu trei semne de strigări, strigă spre cer...

Pe cea din mijloc deja nu mai atârna Nazarineanul... Vântul fuge nebun și prin grădina Maslinilor, ducând cu dânsul tristețea și prin arborii acestei grădini cari au fost martori oculari la atâtea suferințe sufletești ale acestui Nazarinean. Toată lumea se grăbește a se retrage în case, spre a se odihni în brațele somnului ca să uite și să nu mai audă aceasta vreme de osândă.

Numai mama nu știe să doarmă... Cu mult mai mare a fost durerea ei, ca ea să-și mai poată apleca capul spre somn.

Nu și-a aprins lumnămare, — în întunec mai bine a știut să vorbească cu Fiul ei. În întunecul îi prezenta în memorie tiraniile ce s'au putrecut și s'au trăit în cele două zile. O, de câteori a meditat asupra unor prea dureroase crâmpce din cursul drumului, cari la fel unor săbii ascuțite, îi străpung inima ei de mamă.

Poporul tiran, — fariseii pismuitori, — suferințele extraordinare din drumul crucii, toate acestea ocupau mintea mamei. De câte ori a voit să alerge la copilul ei, să-i ajute, dar mulțimea a împins-o de-acolo.

Și acum se înfioră când în urechi să aude din nou ecoul sunetelor produse de ciocan și sinistrul scârțit al oazelor. — În inimă i-s'au înapărit ultimele cuvinte și moartea dureroasă a celui ce atârna pe cruce, — când soldații au împărțit haina, care cu mâna proprie a țesut-o nopți de-a rândul. — Și când a luat în brațe trupul cel rece, — vai se stranie și dureroasă a fost acea clipă! Și acum se odihnește în mormânt, Fiul ei, care...

Nu! Nu! — Acesta e numai un vis dureros, un vis de tot dureros. Fiul ei? Făcătorul de minuni...? Profetul, Mântuitorul? Aleargă la ferestră spre a privi în noapte ca să se trezească din acest vis dureros.

La lumina puternică a fulgerului se luminează muntele Golgota și se văd cele trei cruci ridicate pe munte, — furtuna începe, ploaia se varsă din abundență, natura întreagă

plânge și se vază... Mama se prăbușește, — lacrimile îi eurg la fel scoeurilor cerului.

Deci tot nu e vis? — totuș?... S'a prăbușit de tot. Are o înfățișare de durere vie. Decât durerea ei numai noaptea e mai întunecoasă, — doar El e Fiul lui Dumnezeu — șoptesc buzele cu jumătate glas — ca și când ar vorbi cu cineva în întunec... — El a zis că va învia, — va trăji, — da, da va trăi...

Cuvintele acestea le-a rostit cu glas tare și cu o convingere neștrămutată.

Credința i-s'a făcut mai mare decât durerea. A învins mama lui Dumnezeu asupra mamei omului.

Acum se știe ruga.

Așa trece timpul, în liniștea rugăciunii. Afară și timpul par'că s'ar mai fi liniștit. Ploaia s'a oprit și norii s'au mai resfirat rămânând cerul curat. Natura întreagă par'că trăia într'o așteptare misterioasă. O noapte excepțională. La fel numai una a mai fost până acum, noaptea din Betleem, când ingerii s'au pogorât la oameni.

Bolta cerească dinspre răsărit s'a luminat frumos, vestind apropiata răsărire a soarelui. În atmosferă se imprăștie un miros înbalsamat, nu mirosul măslinilor, un altfel de miros, mai bun. Toată lumea doarme încă, așa liniște adâncă e în Ierusalim și totuș par'că totul e treaz. Și în frumoasa ivire a zorilor deodată se aude de departe un sunet melodos de cântec, foarte frumos, par'că ar ieși din niște clopoțele de argint și din ce în ce devine tot mai puternic.

... Mama fecioară, ascultă, sufletul ei a fost străbătut de un simțământ inexplicabil, așa de bine îi place acest sunet, — încă nu poate deosebi cuvintele, această melodie nua auzit-o niciodată...? Totuș ce cunoscute-i sunt aceste voci!... Par'că le-ar mai fi auzit undeva. O da, își amintește de noaptea din Betleem, acum aude curat și priepe cântarea.

... Regina Cerului, aleluia...

... Bucură-te frumoasă fecioară, aleluia, a înviat, aliluia...

A înviat??

Întreaga odaie e un ocean de strălucire, par'că s'au întâlnit aici toate nuanțele din lume. Și din razele strălucitoare deodată apare o figură, o persoană, a cărei mâini, picioare și coaste sunt încunajurate de o lumină cerească.

Maria privește, privește și numai un singur cuvânt pronunță, așa că par'că nici nu aude, numai inima-i zice:

— Isuse!!

— Mamă!

Universul s'a umplut întreg de obucurie și o fericire mare, după noaptea infernală s'a făcut dimineață, ridicându-se soarele pe cer...

Șerban Filon Găneșteanu

Cum moare un martir modern

În Mexico au fost și sunt și astăzi încă mari prigoniri de catolici. Pe vremea președintelui Calles, care a început prigonirea împotriva catolicilor, avocatul Anahet Gonzales Flores a întemeiat o ligă națională, pentru apărarea credinței și a libertății. Căldii lui Calles îi căutau pentru aceasta, voină să-l prindă, lui însă i-a succedat să se ascundă din fața lor.

Într'o zi a fost însă prins, împreună cu cei trei prieteni și conlucrători ai lui. Dus în temniță a fost spânzurat de degetele cele mari ale mâinilor și apoi bătut până la sânge, ca să spună, unde stă acuma arhiepiscopul.

Toate chinurile au fost însă zadarnice, pentru că Anahet Gonzales Flores nu numai că n'a voit să spună ascunzișul arhiepiscopului

lui, dar încă-i îmbărbăta pe cei doi soți ai săi și se ruga pentru chiuitorii săi, asemenea sfântului întâiului martir Ștefan.

După trei ceasuri de chinuri el își pierdu conștiința, iar atunci chinuitorii lui îl împunseră cu ace călitate la foc, ca să se trezească. Pe urmă apoi unuia dintre chiuitorii i-se făcu milă de el și-i dete împunsătura mortală.

Înainte de a muri, el rosti următoarele: „Eu merg spre ceruri, dar văd apropiată biruința credinței mele. Îi iert pe toți și mă voi ruga pentru toți. În fața dreptului judecător ne vom întâlni cu toții iară; să știți însă că veți avea în ceruri un întrepunător, care va cere pentru voi mila lui Dumnezeu”. Astfel muri avocatul Anaclit Gonzales Flores, în vârstă de 36 ani, lăsând după sine o văduvă cu din orfani.

Semne cerești să fie?

Cetitorii acestei gazete își vor mai aduce aminte, cum se plâneau, în anul 1924, credincioșii uniți din comunele Cib și Poiana din jud. Hunedoara, unde frații lor ortodocși le-au fost luat biserica și averea ei, — iar la Poiana, sub conducerea preotului ortodox de acolo, Ioan Ianeu și episcopul Marian Gavrilă, au dărâmat până în temelii biserica unită, luând din ea odăjdile, cărțile, praporii, icoanele, crucile și potirul de aur cu disc și steluță, precum și un clopot din turn, pe cari le-au dus în biserica lor, le-au luat apoi și averea bisericii, vre-o 54 de jugure, — iar pe credincioșii uniți i-au lăsat fără de sf. locaș, ba, ce e mai mult, i-au mai și bătut și batjocorit cum au aflat ei de bine. Românii uniți nu aveau atunci păstor și suferințele lor nu mai aveau capăt. În zadar s'au făcut arătări pe la locurile înalte, căci cei vinovați n'au fost trași la răspundere.

Dar urechea bunului Dumnezeu toate le aude și ochiul dumnezeesc toate le vede — și fiecărui răsplătește după fapte. Ca un semn ceresc se par a fi cele ce s'au întâmplat de curând în comuna de mai sus. În anul acesta pe la Sf. Rusalii, Victoria, fata lui Marian Gavrilă, acea ce cu mâna sa a dărâmat biserica unită, dându-i crucea jos din vârful turnului în luna Iulie 1924, a fost atinsă, sărmana, de-o grea năpastă. Iar în spasmele ei groaznice, strigă de o aude tot satul: „Tată, tată, biserica unită! Vai, nu lăsa biserica că pică pe mine! Tată, clopotele! Tată, perețele bisericii!.. Chemăți popii uniți, să-mi faceă slujbă... tată, vai mor! Nu mă lăsați!” Și așa se tânguește cât o ține gura, dela Rusale încoace, zi și noapte, fără încetare. I-au făcut slujbe și maslu zece preoți, dar tot mereu strigă: „Tată... biserica unită cade.. n'o lăsați... vai...” și așa mai departe.

Oamenii aud cu multă compătimire aceste vâete ale bietei fete și caută să le pună în legătură celea întâmplate în anul 1924.

Dumnezeu singur știe!

Suferințele sărmanci fete înduioșează însă întreg tinutul. **Corresp.**

Haite mari de lupi

În părțile muntoase: Zlatna, Cib, Almaș, până pe la Brad, apoi în sus spre Moți, din iarna trecută s'au abătut mari haite de lupi. Numai în comuna Cib au sfâșiat în vara aceasta vre-o 36 de oi și vre-o 11 capre. Într-un mijlocul turmelor și eu mare greu pot fi la scoși. Nu fug de oameni, nici de câni — ba chiar au sfâșiat în bucăți un câine ciobănesc, alungați totuși eu tăciuni din foc, se dus câte o sută două de pași, se așază tare liniștiți!

Focul a nimicit 18 prăvălii. În orașul Armițear din India s'a aprins un mare magazin de mărfuri, dela care au luat foc alte 17 prăvălii foarte mari. Din cele 18 prăvălii nu s'a ales decât scrum.

Și în Austria s'a introdus pedeapsa cu moarte. Guvernul austriac a hotărât introducerea pedepsei cu moarte pentru crime, aprindere, atentate împotriva siguranței statului, răsvrătiri și așa mai departe.

Minunea dela Napoli. La Napoli în Italia se află într-o sticlă sângele închegat al sfântului Ianuaris, care se face curgător și roșu în fiecare an, pe ziua de 19 Septembrie. Bunul Dumnezeu a voit ca și anul acesta să se întâmple această minune, pe care au văzut-o zece de mii de credincioși adunați în catedrala mitropolitană dela Napoli. Au fost de față și toate autoritățile orașului și ale județului.

Oameni bătrâni în Italia. În Italia trăiesc astăzi 10.522 oameni bătrâni cari au peste 90 ani, dintre cari 4420 bărbați și 6102 femei. Dintre aceștia 63 inși au trecut peste 100 ani.

Un ordin foarte bine venit. Ministerul Agriculturii a organizat un serviciu al plantelor medicinale. Aceasta este știrea cea mai nouă și că acest serviciu a dat o circulară Camerelor Agricole și Serviciilor Agricole ca să se îngrijească de cultura cât mai mare a acestor plante. — Nu se putea un ordin mai bine venit și mai folositor decât acesta.

Un cartof urlaș. Un proprietar din Franța a desgropat un cartof care a cântărit 1 kilogram 830 grame. Aceeaș tulpină a mai avut și patru alți cartofi, cari însă nu întreceau greutatea de câte 600 grame.

Ce e cu Polonii ortodocși? Toată lumea știe că Polonii sunt catolici și încă foarte cucernici: Partea Poloniei, care s'a ținut, înainte de răboiu de Rusia, a fost și ea pe dea întregul catolică. Rușii însă i-au făcut pe Polonii catolici cu deasila ortodocși, tot asemenea și pe Rutenii greco-catolici. Intorcân-

jos și dau concert de urlate ca'n pustiuri, de pun în friguri pe sărmanii ciobani, când aud câte un asemenea minunat cor din gurile a vre-o 8—10—15 lupi, altul mai gros, altul mai subțire, care după ce vârstă are...! În câte-o noapte lină, sună deslurile ea de buciune de tulaic de fioroasele lor urlate.

— Dacă acum se năpustiese așa cumplit, ce va fi atunci la iarnă? Locuitorii sunt cuprinși amarnic de spaimă, că vor scoate vitele din grajduri și vor mânca oamenii pe uliți, când ei și acum umblă noaptea prin sat, ca solidătorii la Crăciun.

Arme n'au oamenii, iar când se află totuși câte un român brav, eum a fost în iarna trecută Nicolae Oancea, care a reușit să împuște un lup, — a fost amendat eu 400 Lei. Așa mai bine omoară la vite și azi-mâne, când pică săpada, și oameni.

S. O.

du-se toți aceștia la Patria-Mamă, doresc din inimă să se facă din nou catolici, Polonii ortodocși romano-catolici, iară Rutenii greco-catolici. Guvernul polon a și început în privința aceasta pertractări cu nunțul papal din Varșovia, pertractări cari se vor sfârși abună-seama cu reîntorcerea acestora la biserica Romei celei vechi.

Și în Rusia există progres. Marile ziare aduc știrea că la Moscova se termină acuma foarte mari abatoare (case în cari se taie vitele, belitoare). Într-o singură zi se vor putea tăia și prelucra în carne pentru vindere 1.800 capete de vite cornute, 7.200 porci și 1.000 vișel, adică cu totul 10.000 animale pe zi. Vor lucra 3000 muncitori. Cheltuelile pentru facerea abatoarelor fac 3 miliarde și jumătate Lei. Aceste abatoare vor putea arunca pe piață foarte multă carne, mezeluri și conserve, sânge prelucrat, grăsimi, sâu, săpun, piei și altele multe. Numai aceste abatoare vor avea dreptul să cumpere vite și să vândă carne în Rusia.

Prăbușirea unui autobuz plin de socialiști. În Spania socialiștii își fac de cap. Ei se luptă din răsuputeri împotriva bisericii catolice. Așa au făcut și în ziua de 16 Noembrie. Au luat un autobuz de pe piață și au mers în propagandă împotriva bisericii. Dumnezeu însă nu le-a ajutat. Autobuzul s'a prăbușit, într-o prăpastie în apropiere de orașul Cranada. Toți cei 23 socialiști au fost uciși.

Un bălaur în apele unui lac. Locuitorii de pe marginea lacului Loch Ness din Scoția au adus la cunoștința poliției că au văzut în apa lacului un fel de bălaur, cu cap ca de bou, dar fără coarne, având o privire fioroasă și care se arată și iarăș se ascunde cu o uimitoare repeziciune. Poliția s'a pus la pândă.

S'a găsit leacul leprei? Un om de știință american ne asigură că ar fi aflat leacul leprei. Leacul se numește trypan, din care el dă 6 injecții. La câteva minute după injecție trupul bolnavului capătă o culoare albastră, iar după câteva luni buboalele leproase încep a se vindeca. Culoarea albastră dispăre după cele 6 injecții.

Hoțul Brandabura a fost prins. Cetitorii noștri își vor aduce încă aminte de scăparea hoțului Brandabura din temnița dela Aiud. El s'a luat apoi și și-a căutat tovarăși, cu ajutorul cărora a făcut nouă tâlhării. Pe urmă ajunsese la București, unde însă a fost prins de către poliști, miercuri în 15 Noembrie, dimpreună cu soții săi. El este de 35 ani, de prin părțile Tighinei și este absolvent a patru clase de liceu.

Doi aviatori francezi mâncați de oameni sălbateci. Doi aviatori francezi au dispărut în ziua de 30 Iunie, în timpul unei furtuni puternice, în apropiere de satul Akar din Africa, la gura marelui râu Rio Cacheo, unde locuiesc oameni sălbateci cari mănca oamenii. Aceștia i-au prins pe cei doi aviatori, i-au ucis și i-au mâncat, bând pe urmă via de palmieri.

O groaznică crimă la Budapesta. Dna Zemplein, soția divorțată a profesorului universitar Dr. Zemplein din Budapesta, a fost găsită, în ziua de 16 Noembrie, moartă în camera ei de dormit. Cadavrul era înfășurat într-un cearceaf, iară capul era sfărâmat. Lângă cadavru s'a găsit o săcură însângerată și un bilet cu următoarele cuvinte scrise pe el: „Eu, Denis Zemplein, școlar de 15 ani, am omorât pe mama mea proprie”. Poliția a și pus mâna

pe acest băiat, care și-a recunoscut crima. Poliția însă este de părere că acest băiat nu este cu mintea întreagă și că alt cineva este ucigașul.

Omorât în mină. Într-o mină de aur a societății „Mica” din Almașul-mare, în ziua de 20 Octombrie printre alți minieri lucra la scobirea găurilor pentru explozie cu dinamită, minierul local Aron Târziu și cum bătea el sfredelul de oțel cu ciocanul, s'a despicat de sus un bloc mare de piatră, strivindu-l pe loc ca pe-o muscă. A fost înmormântat cu pompă de către societate, Duminecă 22 Octombrie, deplângându-l cu amar femeia cu 3 copii.

Papagalul lui Napoleon I. mai trăiește și astăzi, așa au spus niște hoți din Franța, cari au vândut un papagal bătrân unul cărciumar din Marsilla. Acesta, în bună credință, l-a vândut unul demn cu 50 de mii de franci. Noul proprietar însă a dovedit că hârtiile papagalului erau toate falsificate și că prin urmare a fost tras pe sfoară. Cărciumarul l-a dat banii înapoi, dovedind și el, la rândul său, că a fost așșderea tras pe sfoară.

Morți prin otrăvire cu ciuperci. În comuna Berzence din Ungaria din partea de dincolo de Dunăre opt țărani și un copil al lor au mâncat ciuperci, cari s'au dovedit a fi toate veninoase. Toți cei opt țărani, dimpreună cu copilul, au murit.

Cât se cheltuiește în lumea întreagă pentru înarmări. O statistică germană arată că la an se cheltuiesc, în lumea întreagă, cam 600 miliarde Lei pentru înarmări. Pe cap de om se vine în Franța 2000 Lei, în Anglia deasemenea 2000 Lei, iar în celelalte țări cam 400 Lei. — Tot semne de pace!

Câte limbi se vorbesc pe pământ. Un învățat a numărat toate limbile pământului și a aflat că sunt cu totul 860 de limbi, dintre cari se vorbesc în Europa 89, în Asia 123, în America 117, iar în celelalte continente 417. Afară de aceste 860 limbi, se mai vorbesc apoi cam 5000 de dialecte.

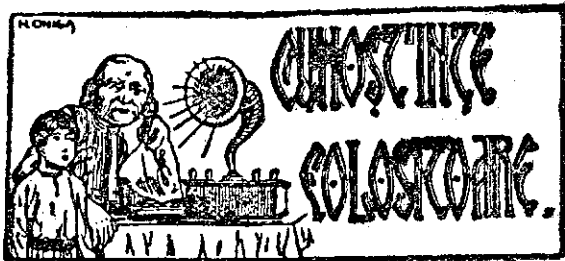
Orașul cel mai sorit din lume. Orașul Calama din Chile (America de sud) este cel mai sorit dintre toate orașele pământului. Sunt ani când pe cerul orașului Calama nu se văd nori absolut de loc. De aceea s'a zidit acolo un turn astronomic, ca să poată vedea mai bine soarele și să se poată prezice vremea.

O varză uriașă

Într-o grădină de zarzavat din Vigo, în Spania, s'a recoltat o varză uriașă, care cântărește 14 kgr. și are o grosime de 1 metru 40 centimetri. Tot în Spania, la Buriana, s'au cules luna trecută 20 de vinete de pe o singură tulpină, cântărind fiecare peste 2 kgr.

Trifoi cu 7 foi

Un american a găsit într-o câmpie de lângă orașul Washington, un fir de trifoi cu 7 foi. Când au auzit oamenii despre aceasta, au năvălit cu miile pe câmpie să caute astfel de fire de trifoi. Se zice, că acest trifoi aduce noroc, de aceea îl caută oamenii.

Dușmanii rapitei

Rapita este o plantă oleioasă. Cu olein de rapită se ung mașinile și multă vreme s'a întrebuințat la luminat numai olei de rapită.

La noi în țară se cultivă multă rapită. Cea mai multă rapită se samănă toamna, iar primăvara crește mai departe făcând frunze, flori și fructe cu semințe mărunte și negre.

Rapita, pentru ca să rodească, trebuie bine grijită ca orice plantă cultivată. Dacă nu este grijită cu ușurință o atacă dușmanii și se prăpădește.

Dușmanii cei mai cunoscuți ai rapitei sunt:

Musca cu ferestrău. În toamna aceasta a atacat rapita de pe șesul dunărean. Aici s'a observat că frunzele tinere ale rapitei sunt mâncate de mici omizi de culoare verzuie și cu 23 de picioare. Acestea omizi sunt larvele muștei cu ferestrău. Nu sunt toate de aceeași mărime, ci unele sunt mai mari altele mai mici.

Iarna stau ascunse în pământ, unde își țes o gogoasă în care petrec schimbându-se în păpușă și apoi în muscă cu patru aripi. În primăvara viitoare, musca pune pe frunzele rapitei ouă. Din acestea ouă ies iarăși omizi cari mănâncă mai departe frunzele rapitei.

Alt dușman al rapitei este:

Purecele arămiu al rapitei. Este un gândac mic de culoare verde. Atacă florile de rapită. În flori își pune ouăle, din cari ies viermuștii ce rod florile, pricinuind pagube foarte mari. În vreme de zece zile viermuștii își schimbă pielea de trei ori. Când e dezvoltat bine, cade pe pământ, se vâra în el și se împăpusează, făcându-și o gogoasă moale. Păpușa e de culoare albă.

Purecii arămii ai rapitei adeseori se ivesc în număr foarte mare, mai ales pe vremea înfloririi rapitei și dacă rapita e slabă și a suferit mult din cauza iernii, se poate întâmpla să fie nimicită cu totul.

Un mare dușman al rapitei e și **Gărgărița rapitei.** Aceasta e mică și de culoare neagră. Atacă trunchiul rapitei. Aici femeiușca pune ouă. În locul unde a pus ouăle în curând se ivesc mici noduri rotunde, cari se tot măresc până ce ajung la mărimea unei bob de mazăre. În launtrul nodului se găsesc viermuștii, cari după ce au crescut mari, ies din noduri, cad pe pământ și se împăpusează. Din păpușe se fac alte gărgărițe, cari se așează din nou pe trunchiurile rapitei.

Este și o gărgăriță a rapitei care atacă tecile cu boabele crude și întovărășindu-se cu purecele arămiu, nimicește întreagă recolta.

Cel mai stricțios dușman al rapitei este **Gândacul roșu de rapită.** Acesta atacă rapita și toamna și primăvara. Mai cu seamă face pagube mari când toamna este lungă și vremea este mai călduroasă.

Gândacul e roșu pe partea de asupra. Pe aripi are trei dungi negre. Partea din jos a pântecului, picioarele și cornițele sunt negre.

Gândacul roșu își pune ouăle în crepăturile pământului. Din ouă ies viermuștii mici și negrii, cari încep să roadă frunzele, devastând întreagă semănătura de rapită.

Ori cât de mulți ar fi dușmanii rapitei, dacă se ieau măsurile de apărare în contra lor, rapita poate scăpa.

Musca cu ferestrău se poate prăpădi prin prăfuirea rapitei cu arseniu sau prin stropirea rapitei cu zeamă de Verde de Paris.

Purecii arămii se pot împuțina prinzându-i cu plase. Plasa se înmoaie în apă și se pune în ea și câteva frunze, ca purecii să nu fugă.

Gărgărițele se nimicesc, adunând toate trunchiurile atăcate și punându-le pe foc.

Gândacii roșii de rapită se prind tot cu plasa și se omoară cu apă amestecată cu petrol.

Pământul atacat de gândaci roșii de rapită se sapă bine. Pe pământul săpat se aruncă var nestins și se bătătorește cu maiul.

Ion Popu-Câmpeanu

Iernatul albinelor

Iarna se apropie cu pași repezi, deci albinele trebuiesc aranjate pentru iernat.

Înainte de a așeza albinele la iernat, trebuie să profităm de o zi frumoasă și călduroasă, pentruca să examinăm fiecare familie în parte, ca în felul acesta să ne putem convinge dacă au hrană necesară și dacă sunt destul de puternice. După părerea tuturor apicultorilor mari, numai coloniile (stupii) puternice, adică cu albine multe și cu hrană îndestulătoare, pot ierna în bune condițiuni.

Coloniile slabe de tot, trebuiesc desființate sau unite câte două.

În timp de o iarnă, o familie de albine are nevoie de 10—15 kg. miere. Dacă vom constata că albinele sunt lipsite de mierea necesară și în caz că se găsesc în coșnițe sistematice, le vom adăuga faguri cu miere căpăcită. În caz că n'avem faguri cu miere căpăcită ori dacă albinele se găsesc în coșnițe primitive, atunci le vom prepara pastă din miere cu zahăr sau numai zahăr cu apă, dar la nici un caz nu e permis ca acum toamna sau iarna să le dăm siropuri.

Pasta se prepară în felul următor: încălzim încetul cu încetul mierea până se subțiază și apoi adăugăm praf de zahăr, amestecând în continu până se formează un aluat gros. Un kilogram de miere primește circa patru kilograme de zahăr. În caz că n'avem miere, putem întrebuința și apă. Aluatul astfel preparat se pune în coșnițele sistematice pe rame, iar în cele primitive sub faguri.

Anul acesta din cauza ploilor, albinele nu și-au putut strânge mierea necesară, încât foarte multe familii sunt sortite pieririi. Ministerul Agriculturii, pentruca să preîntâmpine aceasta nenorocire, a luat măsurile necesare, acordând apicultorilor zahăr curat cu un preț mai redus. Camerele Agricole sunt însărcinate cu complectarea listelor celor cari vor să se înscrie pentru zahăr. Înscrieți-vă în număr cât mai mare, nu lăsați ca, pentru o sumă mică de bani, harnicele noastre albine să moară de foame.

Dupăce ne-am convins că familiile sunt

destul de puternice și că au hrana necesară, le pregătim pentru iernat în modul următor: Din coșnițele sistematice vom scoate toți fagurii goi, și cei plini îi vom strânge într-o parte a coșniței și lângă ultima ramă vom pune o scândură despărțitoare, care se numește *diafragmă*. Între diafragmă și pereți rămâne un gol, care va fi umplut cu paie de ovăș. Golurile dintre pereții stupului le vom umplea de asemenea cu paie de ovăș, pentruca să țină cald și în același timp să sugă umezeala din coșniță! Ușa pe unde umblă albinele numită *urdiș*, trebuie micșorată. Înălțimea urdișului nu e permis să fie mai mare de 7 milimetri, pentruca să nu între șoareci, lățimea poate fi de 1—2 cm. după mărimea stupului. Fac mare greșală apicultorii, cari închid complet urdișul în timpul iernii, deoarece în cazul acesta aerul nu poate intra și albinele pot muri prin asfixiere. Este tot o mare greșală închiderea urdișului cu grații de sârme, prin cari albinele nu pot să treacă. De fapt, numărul albinelor cari vor să iasă în timpul iernii este mic, dar în caz că nu pot ieși neliniștite și pe celelalte. În dreptul urdișului să răzămăm o bucată de scândură care să țină fatunerec în interiorul stupului, pentruca sclipirea zăpezii și razele soarelui de iarnă să nu îndemne albinele să iasă prea repede și să moară de ger.

Coșnițele astfel prevăzute și aranjate pentru iarnă vor fi puse într'un loc uscat și liniștit, pentruca să fie ferite de umezeală și de șgomot. În timpul iernii nu e permis să umblăm la albine, dar cu toate acestea trebuie să trecem cât mai des pe la stupărie, pentruca să vedem dacă nu cumva au intrat șoareci sau urdișul n'a fost astupat cu zăpadă. Zăpada, din dreptul urdișului, trebuie înlăturată, deoarece topindu-se încetul cu încetul se transformă în sloi de gheață, cari, pe lângă că opresc umblatul albinelor, nu lasă să intre aici aerul, încât produc moartea albinelor prin asfixiere.

Prof. Victor Oros

Iernatul trandafirilor

Pentruca trandafirii să nu se prăpădească și să ne putem desfăta în mirosul lor și la anul viitor, trebuie să ne îngrijim de iernatul lor.

Unde pământul nu ține apă, trandafirii se îngroapă în pământ. În pământul cu prea multă apă însă trandafirii nu se pot îngropa, ci se învâlesc în mușchi, paie, saci și hârtie. Dacă s'ar îngropa, ar putezi peste iarnă din cauza umezelii.

Trandafirii cu coroană se tund, apoi se îngroapă. Groapa se face în pământ. Trandafirul se apleacă în groapă, cu multă băgare de seamă ca să nu se rupă. Peste coroană se pune pământ și se face deasupra un mușuroi ca să se scurgă apa.

Trandafirii pitici se tund mai întâiu, apoi se acopere cu pământ, ca să nu degere.

La trandafirii urcători, cari sunt mai răbdurii la frig, e bine să le facem un mic mușuroi la rădăcină. Coardele încă se pot învâli.

La învâlitul trandafirilor să nu se pună nici odată balegar cald sau frunze proaspete căci acestea dau căldură prea mare și trandafirii ard.

Învâlit bine trandafirii, putem fi siguri, că oricât de mare ar fi gerul iernii, nu vor îngheța.

Nașterea și moartea lumii

— Vara când rătăcești pe câmp ori stând pe prispa casei, când timpul e senin ochiu și încă luna n'a ieseit sau a apus de mult, ochii îți sunt atrași de miile de stele, unele mari, altele deabia scilipesc, unele așezate rar într'o ordine, altele împrăștiate halandala pe toată bolta cerului.

— Așa este și pământul nostru pentru un alt om — dacă va fi — care privește de pe un alt pământ, depe o stea pe care o vedem în depărtare. Este o pată luminoasă pentru el cași pentru cel depe pământul nostru, steaua de acolo sus.

— Oamenii în trecut și azi la fel sunt atrași de această măreață ordine, de această așezare a lucrurilor și încearcă cu puterile pe care le dă mintea, ochiul și ochianul să pătrundă tainele așezării lumii. Sunt astronomii. Au fost astronomi și acum 3000 de ani, dar pentru ei erau o meserie de a păcăli pe alții, era o ghicire. Adevărata astronomie începe cu *Galileu*, care a trăit acum 300 de ani. De atunci, cu ajutorul ochianului (*telescopului*) s'au descoperit multe lucruri în fața cărora chiar și mintea stă în loc.

S'a măsurat depărtarea dela pământ la lună de 384.000 km., până la soare, de 148.450.000 km.¹⁾ În 1838 s'a măsurat înălțimea oară depărtarea până la o stea mai aproape de pământ și s'a găsit un drum grozav. Un drum care scris în km. te încureci când îl citești, deaceea depărtarea lor se măsoară în ani de lumină. Lumina într'o clipită face 300.000 km., cași gândul. Dar într'o minută, ceas, zi, lună, an? Un an de lumină este lung de 946 milioane de milioane de km.

— Pentru steaua cea mai îndepărtată pe care ochianele cele mai mari din zilele noastre au aflat-o, este de 140 milioane de ani de lumină de drum.

— O sută patruzeci milioane de ani de lumină! Închipue-ți cine poate! Dar viitorul ne va aduce desigur depărtări și mai mari însă se va afla odată și întinderea întregii lumi, căci și ea trebuie să aibă un capăt. Căci loc este numai până acolo până unde se află materie, ori materie ori materie nu se află peste tot locul, deci nici lumea nu este nesfârșită. Se dă cu socoteala că lungimea lumii ar fi de 168.000 milioane de ani de lumină sau 1.589.280.000.000.000 km.

— Se poate întâmpla, ca o stea dela stânga să fie lumina alteia dela dreapta.

— Pe diferitele fapte care se întâmplă cu materia, pe diferitele schimbări pe care le suferă într'un timp oarecare s'a ajuns să se socotească vrâsta pământului și a stelelor. Pământul este tinereț de 2000 milioane de ani, pe lângă bătrânul soare care numără 8 trilioane de ani.

— Formarea lumii o aflăm în biblie unde spune că la început era numai cuvântul, iar cuvântul era Dumnezeu.

— La începutul începuturilor era peste tot locul o ceață deasă, un haos. Din acest haos eu timpul s'au desprins nebuloase, apoi stelele, în urmă două sori mari, iar din acei sori mari alții mai mici, între care este și soarel nostru care ne încălzește și luminează și din care s'au desprins pământul pe care trăim, iar din pământ, luna.

— Soarele pierde la zi din greutatea lui 360.000 milioane tone, iar pământul 25 grame.

— În lumea aceasta puterea nu se

¹⁾ Dacă am fi într'un tren accelerat, care ar face 100 km. la oră, cu mult mai mult decât fac trenurile noastre, chiar de două ori, trenul noaptrinde-se deloc să ajunge după 166 zile la Lună, iar după 102 ani la soare.

prinde, deci nu s'ar prinde nici viața cauzată de această putere. Însă puterea (energia) se preschimbă, deci și viață. Așa bunăoară nu toată puterea de căldură a lemnului ce ard pe vatră se preschimbă în lumină.

— A spune că lumina nu va avea un sfârșit căci puterea din ea nu se pierde niciodată, este asemenea ca dacă s'ar spune că ciasul nu se va opri nicioand, căci mașineriile lui nu se strică niciodată.

— Lumea își va afla sfârșitul, când puterea (energia) nu va mai fi în stare să facă vre-o preschimbare. Apa stătătoare, dintr'o baltă nu poate săvârti roata morei, așa va fi și lumea, o lume moartă.

— Materia din care este făcută lumea, a trebuit să aibă un început, trebuie să admitem că la un moment dat, o întâmplare, o schimbare, o *voință superioară a creat materia*. Aici astronomii s'au oprit, lăsând pe alții să aibă cuvântul.

Pământul nostru de 2000 milioane de ani se învârtă în jurul său și în jurul soarelui. Soarele se micșorează mereu, îndepărtându-se pământ într'o 100 de ani cu 1 m., iar într'un trilion de ani se va depărta cu 24.908.333 km. scăzând puterea soarelui cu 15 grade căldură. Atunci viața pe pământ nu va mai fi.

Vieții pe pământ îi mai este sortită un un trilion de ani, de 3 milioane de ani mai mult de când există omenirea.

Timp este destul, pentruca omenirea să se apropie de perfecțiune.

P. B.

Ingropatul viilor

Înainte de a descrie când și cum se face ingropatul viilor, trebuie să amintesc, cum se vor tăia viile și anume ce lemn (vlăstari, coarde) vom lăsa de roadă pentru anul viitor. Tăiatul viilor se face după cules și-n special după căderea frunzelor, cari își schimbă culoarea din verde ce erau, în galbene. Când tăiem via, trebuie să lăsăm coarda care e deplin dezvoltată și coaptă, niciodată nu e permis să lăsăm lemnul care-i verde și necopt, deoarece iarma se mucează și se strică, încât nu vom avea în viitor nici o recoaltă. Toamna, tăierea viilor nu trebuie să se facă complet și trebuie să lăsăm mai multe coarde de câte avem nevoie, de oarece se poate întâmpla ca în ingropatul și la desingropatul viilor ultimele coarde, cari au rămas pe butuc să se frângă și atunci butucii la primăvară vor rămânea fără coarde de rod.

Acum, dupăce am ales lemnul (coarde, vlăstari) de roadă, trebuie să scoatem aracii (parii), pentruca lăsându-i în pământ se putrezesc și se rup și atunci trebuie să punem la primăvară aracii noi și astfel vom cheltui cu ei o mulțime de bani. Dupăce am seos și aracii, urmează ingropatul. Ingropatul are un rol foarte mare în viticultură. Lemnele de roadă ingropate sunt ferite de gerul iernii. O vie ingropată mai are multe avantaje, și anume: nu cere să fie săpată așa repede, se sapă mai ușor și buruienile deasemenea n'o să se ivească așa multe; după aceea o vie ingropată nu tânjește de secetă în timpul verii deoarece iarna și-a adunat destulă umezeală cu care poate să înfrunte arșița soarelui de vară.

Ingropatul e deci o lucrare care trebuie să se facă cu orice preț. Ingropatul trebuie făcut pe timp uscat și cu pământ curat, adus de pe mijlocul rândului. Coardele, ca să nu mucezească peste iarnă, se culesc deasupra unui pat de pământ făcut dinainte, apoi se acopere cu două sau cel mult trei palme de pământ, în deosebi mușuroiul trebuie îngropat în partea de miază-noapte de unde suflă cele mai multe

vânturi. Nu e bine a se lua pământ mult chiar de lângă butucul viței, fiindcă astfel iarna pot degera rădăcinile și atunci vom pierde întreaga tufa.

In rezumat: e de recomandat tuturor cultivatorilor de vii ca în fiecare toamnă, după culesul viilor, să scoată aracii (parii) din pământ și să-și îngroape viile, pentru că numai în felul acesta vor putea să câștige roade bune și'n anul viitor.

Șofron Roman

Floarea soarelui de sămânță

Ca și porumbul așa și floarea soarelui de sămânță trebuie bine aleasă. Pentru aceasta se va griji ca totdeauna să se aleagă numai acelea pălării de floarea soarelui cari sunt bine coapte. Se va ținea seamă și de aceea ca floarea soarelui să nu fie atacată de dușmani. Cei mai mari dușmani ai floarei soarelui sunt: burujiana numită Țăța vacii sau Lupoai și Molia floarei soarelui. Țăța vacii atacă floarea soarelui la rădăcină, iar Moliile atacă sămânțele, găurindu-le. Deci, atunci când se alege floarea pentru sămânță, se va ținea seamă de aceea ca la rădăcină să nu fie nici un fir de Țăța vacii și sămânțele să nu fie găurite de molii.

Sunt fire de floarea soarelui atacate și de rugină. Acestea fire încă nu sunt bune de sămânță.

Afară de aceea se vor alege pentru sămânță numai acelea pălării de floarea soarelui, cari au sămânțele scurte și groase și miezul este strâns lipit de coajă, fără să lase vre-un gol. Acestea sămânțe sunt bogate în ulei.

Niciodată să nu se aleagă pentru sămânță pălării de pe plantele cu tulpina crengurită, căci acestea au multe sămânțe seci. Plantele alese, trebuie să aibă câte o singură pălărie în vârful cotorului. Nu se aleg pentru sămânță nici pălăriile prea mari, căci și acestea au multe sămânțe seci. Mai bune sunt pălăriile mijlocii. Sămânța aleasă se uscă la soare și se păstrează într'un loc uscat.

Cel mai înalt om din lume

Cel mai înalt om din lume este un persan cu numele Siahhon. El este înalt de 3 metri 30 centimetri. Acest om acum umblă prin lume pentru a se arăta pe bani la oameni, cari n'au mai văzut un om așa de înalt.

Cum se poate curăți mai bine sticla

Cel mai bun metod de a curăți sticla este de a o freca cu coajă de lămâie. Pe urma acestei frecări sticla devine clară, străvezie și curată de minune.

Primpreședintele Tribunalului Târnava-Mică

Nr. Pres. XVII. A. 19—1933.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința generală, că Dl. Dr. Cornel Ordace, pe ziua de 20 Noembrie 1933 și-a deschis biroul de notar public în Blaj, Str. Regele Ferdinand No. 30.

Dumbrăveni, la 21 Noembrie 1933.

Primpreședinte Grefier
Hopârtean 190 (1-1) Indescifrabil

Am primit câte 100 Lei dela următorii: Anghiuș Ignat, Of. parohial gr. cat. Bogata.

Câte 150: Ioan Pop, Gavrilă Rusu, Bârsan Constantin, Vais Augustin, Ioan Tatu inv. Nagy Alexandru.

Câte 180: Emil Marchiș, Dur Zosim.

Alte sume: Ioan Anderco 240, 2 dolari John Maier, Aurora Illinois, Ioan Butuar 200, Târziu Iulian 250, Virgil Șurani 330, Emilia Hopârtean, prof. 200, Cocoara M. Ilarie 300, Ioan Vâlcău 300, Panfil Jelber 60, Of. parohial gr. cat. Sig 224, Aurel C. Domșa 300, Cădea Nicoară 200.

Ioan Roiban dir. inv. Am primit suma de Lei 400 din care s'au trecut 180—1931, 180—1932, 40—1933, ar mai fi de plată 110—1933.

Redactor: IULIU MAIOR.

Registru pentru asociațiunile recunoscute persoane juridice

Nr. de ordine 35.

Titlul sau denumirea persoanei juridice Societatea de Înșormântare „Sfântul Ștefan” Obiectul și scopul: Le va asigura membrilor ei, în caz de moarte, din contribuțiunile încurse conform art. 5., o înșormântare vrednică tot as menea ajută după trebuință și soția membrului decedat.

Sediul și sucursala: Dumbrăveni. Data constituirii: anul 1932 Ianuarie 1. Actul pe

temeiul căruia s'a obținut personalitatea juridică.

Sentața Tribunalului Târnava-Mică Dumbrăveni Nr. Prsj. 525—1933, Iunie 1933.

Numele, profesiunea, domiciliul și naționalitatea persoanelor ce compun organele de direcțiune și administrație: 1. Dr. Ilarie Holom adv. român președ., 2. Dragolea Ioan preot român vice-preș., 3. Pușcaș Ioan zidar român, secretar, 4. Teodor Șaneu casier, 5. Bumbea Nicolae sen. vice-casier, Membrii în comitet: 6. Tentea Petru, 7. Șancu Nicolae, 8. Șancu Nicolae iun., 9. Bumbea Ieronim, 10. Stoica M. hail, 11. Turcu Nonic, 12. Fleșer Andronic, 13. Feisan Ioan, 14. Câmpian Dumitru, 15. Sas Nonic Cezori, 16. Holom Filon, 17. Comșa Ioan, 18. Mureșan Gheorghe toți economi români din Dumbrăveni.

Observațiuni: Nr. dos. Prsj. 525—1933. Intreg. la 8 Iulie 1933.

ss. Bumbea

Pentru conformitate: Grefier:

L. S. I. Gyarmathy ss.

189 (1-1)

Știre medicală

Dna Dr. G. Camila Trencsiner după călătorie de studii de un an și-a deschis din nou cabinetul său medical și dentistic la Blaj, Str. T. Cipariu Nr. 23. (fost Str. Mică).

(184) 3-3.

Sub tipar:

Sub tipar:

Calendarul dela Blaj pe 1934

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor Duminecilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățătură și petrecere*” cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, apoi povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea

Mai ieftin ca totdeauna!

În acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului poporal, ca și în anul trecut. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat.

Prețul calendarului poporal Lei 14. — Cu atâta se capătă dela noi, cine îl cumpără la fața locului, în cancelaria noastră. Prin poștă, pentru poștă și împachetare, 2 Lei mai mult. Total 16 Lei.

Prin poștă trimitem numai după primirea sumei de 16 Lei. Acești bani se trimit cu mandat postal la adresa de mai jos. Dacă se cer 10 calendare pe-o singură adresă, posta o plătim noi, în cazul acesta fiecare cumpărător are calendarul cu 14 Lei acasă la dânsul, pe masă! Dacă se cer 20 ex. pe o singură adresă, posta o plătim noi și dăm pe deasupra în cinste 2 ex.

Pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să grăbească și-și comande Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.

Prețul calendarului se trimite cu mandat postal la adresa:

„UNIREA POPORULUI” pentru calendar
Blaj, jud. Târnava-mică